

Utilbørighed. Der er intet i Sagens Akter, som giver det fjerneste Holdepunkt for denne Paastand. Overfor denne Insinuation, som jeg maa betegne som grundløs og skammelig, har Fængselsdirektøren ment at burde værge sig. Han har derfor sendt Byfogeden i Nyborg et Brev, som jeg maa bede den ærede Formand om Tilladelse til at oplæse tilligemed det derpaa tegnede Svar; det er ikke saa langt. Fængselsdirektøren skriver den 19. August 1919 til Byfoged Nielsen i Nyborg følgende: „I Anledning af, at det i den Betænkning, som er afgivet af Mindretallet indenfor Folketingsudvalget angaaende Undersøgelse af Nyborg Straffeanstalts Forhold, Side 21 hedder: Derpaa rejses den Sag, der har givet Anledning til Udvalgets Nedsættelse“ o. s. v. — det, jeg for nylig har oplæst —, „beder jeg Hr. Byfogeden ved Paategning herpaa bekræfte, at jeg, da jeg i sin Tid søgte Dem i Anledning af den forestaaende Undersøgelse, udtrykkelig udtalte, at Undersøgelsen ikke burde begrænses til det af Dr. Fraenkel fremlagte Klagemateriale, som jeg fandt betydningsløst, men at det var mit Ønske, at den skulde omfatte ethvert som helst Forhold Anstalten vedrørende, som maatte komme frem, og at der skulde gives alle, som maatte ønske det, eller som maatte formodes at vide Besked med noget Anstalten vedrørende Forhold af Betydning, Lejlighed til at afgive Forklaring i Retten.

Deres ærbødige
Fussing.“

Herpaa svarede følgende:

„Nyborg Byfogedembede d. 12. August 1919.

Hr. Fængselsdirektør Fussing!

I Anledning af Hr. Fængselsdirektørens foranstaaende Skrivelse skal jeg erklære, at under den Konference, hvorved jeg fik Opfordring til at indlede Undersøgelse af Forholdene paa Nyborg Straffeanstalt, udtalte jeg, at jeg fandt Dr. Fraenkels Klagemateriale betydningsløst, og her til sluttede Hr. Fængselsdirektøren sig, idet De samtidig stærkt betonede, at Undersøgelsen heller ikke burde begrænses til Dr. Fraenkels Materiale, men at det var Dem magtpaaliggende, at der blev foretaget en indgaaende og grundig Undersøgelse omfattende alle Forhold, der muligt trængte til saadan Undersøgelse. Og De udtalte, at det for Straffeanstaltens fremtidige Arbejdsfreds Skyld var af Betydning, at Undersøgelsen nu blev ført til Bunds for at afskære senere Forlangender om Undersøgelse. Jeg erindrers ogsaa en Be-

mærkning om, at det var en Selvfølge, at jeg havde frie Hænder i saa Henseende.

Senere opsøgte jeg Hr. Fængselsdirektøren og meddelte, at jeg havde paa-begyndt en Undersøgelse mod Betjent Buus og Kasserer Helleskov, og De udtalte atter ved den Lejlighed, at De ønskede Undersøgelsen ført til Bunds og fremmet med størst mulig Kraft og Hastighed, idet De atter pointerede Nødvendigheden af, at alle Forhold af Betydning blev grundig undersøgt, for at Anstalten kunde faa Arbejdsfred.

Det er urigtigt, naar det i Mindretallets Betænkning udtales, at det kun var „paa Betjentenes bestemte Forlangende, fremført af Betjentforeningen“, at Undersøgelsen mod Buus blev paabegyndt. Sagen forholder sig saaledes, at jeg ganske af egen Drift ledede Undersøgelsen hen paa dette Forhold, efter at jeg havde hørt et Par Udtalelser om Buus' Opførsel overfor Fangerne. Sadelmager Iversen, som nu er Fængselsbetjent paa Vridløselille Straffeanstalt, og som den Gang var Formand for Nyborg Straffeanstalts Betjentforening, forklarede under Forhørene paa min Foranledning, at der gik Rygter om Buus' Opførsel overfor Fangerne. Men Iversen fremsatte absolut ikke denne Forklaring som et Forlangende om Undersøgelse af Buus' Forhold — hverken paa egne eller Betjentforeningens Vegne. — At min Erindring paa dette Punkt er rigtig, har jeg i Dag faaet bekræftet gennem en Telefonsamtale med Iversen.

I øvrigt vedlægger jeg en Erklæring fra Betjentforeningens nuværende Formand, hvorefter et Forlangende af nævnte Art *aldrig* er rettet til mig fra Foreningens Side.

Jeg skal til Slutning blot bemærke, at jeg mener ganske nøje at erindre, hvad der passerede ved de omfoklarede Lejligheder, da Undersøgelsen jo selvsagt lagde stærkt Beslag paa mine Tanker og min Interesse.

Deres ærbødige
J. Nielsen.“

Det vedlagte Bilag lyder saaledes:

„Nyborg Straffeanstalts Betjentforening,
Nyborg, den 12. August 1919.

Undertegnede Sygebetjent ved Nyborg Straffeanstalt, Bech Mathiesen, der siden Oktober 1916 har været Formand for Nyborg Straffeanstalts Betjentforening, erklærer herved, at der aldrig fra nævnte Betjentforening har været rettet noget Forlangende til Undersøgelsesdommere eller